

Dopisy z Asie

Veronika Štěpková

● ■ pointa

Dopisy z Asie

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.pointa.cz
www.albatrosmedia.cz

Veronika Štěpková
Dopisy z Asie – e-kniha
Copyright © Pointa Publishing s.r.o., 2021

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

Dopisy z Asie

Veronika Štěpková

● ■ pointa

Pro všechny, kteří jsou na cestě.

Nepál

Káthmándú

Bangladéš

Dháka

Hongkong

Kambodža

Phnompenh

Rok koně

Kůň stojí mezi hadem a kozou na sedmé pozici čínského kalendáře. Je to extrovert. Miluje davy, miluje lidi, miluje to všude, kde se něco děje. Staví se do vedoucích pozic, je paličatý, rád na sebe upozorňuje a často nahlas řehťá. Někdy může působit trochu sebestředně a povrchně, ale ve skutečnosti cítí hlubokou zodpovědnost za lidi okolo sebe. Je to zdravé zvíře a onemocní, jen když moc pracuje nebo tancuje.

Směr koně: na východ!

1. května 2014, Phnompenh

Předmět: Prší

Milí kamarádi,

začalo období dešťů a země K je celá taková romantická. Někdy si za okny třetího patra našeho phnompenhského činžáku připadám jako na podzim někde na chatě v Tatrách. Prší tu krásně a my jsme na to už dlouho čekali. Každý den vytírám mramorovou podlahu na chodbě a cestou z práce a do práce se brodím po kolena ve vodě, ve které plavou odpadky, krysy a kondomy.

Všechno tu dýchá tajemstvím a to tajemství je skoro sexuální. Nadechnu se a bojím se vydechnout. Trochu jako

když se vám někdo dotkne mokrou rukou pupíku a vy pak jen se zatajeným dechem čekáte, co asi přijde. Chodím cvičit jógu na střechu jednoho jógacentra kousek od našeho baráku, a když na mě při tom prší kyselý monzun, připadám si čistá a naživu.

Mnozí z vás se mnou protrpěli to těžké rozhodovací období, kdy jsem nevěděla, jestli mám vůbec odjet. Teď už vím, proč se to rozhodnutí zdálo tak zásadní. Protože to může znamenat daleko víc než jeden rok a já měla svůj malej český život s vámi docela ráda.

Týden před odjezdem mi Muhammad, do kterého jsem to pár měsíců už dost slušně prala, řekl, že takhle to nejde, že takhle na poslední chvíli se o kariéře a o životě rozhodovat nedá. Dal mi pusku a odešel spát do hotelu. Stěhovat se k němu nebudu.

Od chvíle, kdy jsem se postavila do fronty na pasovou kontrolu, jsem se nikdy neotočila. A už se nikdy neotočím. Proto jsem se teď tři měsíce nikomu z vás neozvala. Směr je na východ a zpátky se už jít nedá.

Jsem single, bydlím s kolegou Rogerem a mojí jedinou láskou je teď země K. Každý den mě nutí otevřít oči dokořán jako okna, když se snažím vyvětrat to vlhko z kuchyně.

Jsme dnes oba s Rogerem trochu nepohybliví. Včera se totiž konala brazilská drag show ve stylu World Cupu a my rádi tancujeme a podporujeme lidi, kteří se nebojí být trochu sami sebou. Bylo to krásné a bylo to politické!

Myslím na vás.

S láskou,
Verča

3. července 2014, Phnompenh

Předmět: Radosti a strasti v zemi K

Milí kamarádi,

měli jsme tu v zemi K malé drama, když vládnoucí strana uvěznila osm opozičních poslanců na třicet let. Kvůli organizaci demonstrací. Vypadalo to na velkou věc, ale nakonec se to rozlousklo a všichni se usmířili, a dokonce spolu po roce zasednou v parlamentu... prima! V jednom ringu se tady už nějakou tu dekádu pere demokracie a diktatura a demokracii se po dlouhé době podařilo zasadit protistraně ránu pěstí přímo do čela.

U nás v kanclu v OSN se mezitím pořád školíme na nějaký bezpečnostní blbiny. A pokaždý, když je nějaký nácvik ohně nebo útoku rebelské skupiny, já uteču k řece, procházím se mezi prodavačema smaženého hmyzu, koukám, jak teče voda, a přemýšlím o tom, co asi tak budu dělat, až budu velká holka a Kambodža bude demokratická, samostatná a sebevědomá země.

Země K je mírumilovná. Jen se jí toho míru moc nedostalo. Hlavně jinde hipizácký sedmdesátky si tu moc neuzili. Probíhala tu občanská válka mezi Komunistickou stranou podporovanou Severním Vietnamem, nebo taky Rudými Khmery, a vládou Kambodžského království a později Khmerskou republikou. Vítězství Rudých Khmerů a nastolení Demokratické Kampučii taky nebyl úplně medík a spousta lidí si tu pamatuje situace, kdy se hlavy miminek rozbíjely o telegrafní sloupy.

Občanská válka přerušila obrovský kulturní rozkvet 60. let – khmerskou novou filmovou vlnu, moderní architekturu a procítěnou folklorní hudbu. Kambodža je ale dodnes neskutečně umělecká země. Moderní alternativní filmy v sobě mají hloubku a syrovost reality. Paní, která